gårda 5 kr.; nr. 2326 K. K., Göteborg 3 kr.; nr. 2327 E. K., Drottningskär 3 kr.; nr. 2328 B. L., Borås 8 kr.; nr. 2329 E. L., Västerås 8 kr.; nr. 2330 T. L., Käringberget 10 kr.; nr. 2331 H. L., Stenkullen 3 kr.; nr. 2332 A. L., Stockholm 5 kr.; nr. 2333 V. M., Kräbbleboda 1 kr.; nr. 2334 E. M., Stockholm 8 kr.; nr. 2335 H. N., Bräcke 8 kr.; nr. 2336 S. O., Sundbyberg 50 kr.; nr. 2337 S. O., Sanda 8 kr.; nr. 2338 M. P., Tärnsjö 3 kr.; nr. 2339 E. P., Vollsjö 8 kr.; nr. 2340 H. P., Stehag 3 kr.; nr. 2341 E. S., Tärnsjö 3 kr.; nr. 2342 H. S., Åmål 13 kr.; nr. 2343 K. S., Stockholm 10 kr.; nr. 2344 M. S., Vänersborg 5 kr.; nr. 2345 A. S., Lund 15 kr., nr. 2346 T. S., Madängsholm 10 kr., nr 2347 B. T., Hok 3 kr.; nr. 2348 D. R., Karlskoga 10 kr.; nr. 2349 A. S., Angerdshestra 8 kr.; nr. 2350 H. T., Källö Knipplan 8 kr.; nr. 2351 S. S., Borås 5 kr.; nr. 2352 E. S., Malmö 8 kr.; nr. 2353 H. W., Söderhamn 10 kr.; nr. 2354 E. W., Örebro 3 kr.; nr. 2355 E. Z., Häradsbygden 3 kr.; A. A., Ystad 5 kr.; nr. 2356 E. A., Kristinefors 3 kr.; nr. 2357 I. A., Asmundtorp 73 kr.; nr. 2358 I. A., Enskede 3 kr.; nr. 2359 O. A., Linköping 8 kr.; nr. 2360 C. E. A., Enköping 15 kr.; nr. 2361 A. B., Åsarp 82 kr.; nr. 2362 G. B., Stuvsta 8 kr.; nr. 2363 M. B., Floby 5 kr.; nr. 2364 H. B., Djurhamn 10 kr.; nr. 2365 S. B., Malmö 10 kr.; nr. 2366 E. B., Kristdala 2 kr.; nr. 2367 G. B., Huddungeby 10 kr.; nr. 2368 L. B., Haverövallen 3 kr.; nr. 2369 M. C., Limhamn 10 kr.; nr. 2370 A. C., Korsnäs 23 kr.; 2371 S. E. — M. D., Karlstad 8 kr.; nr. 2372 G. E., Göteborg 10 kr.; nr. 2373 J. E., Aspen 13 kr.; nr 2374 M. F., Stockholm 6 kr.; nr. 2375 M. G., Bollebygd 50 kr.; nr 2376 A. G., Kristinehamn 5 kr.; nr. 2377 R. G., Karlskrona 45 kr.; nr. 2378 E. H., Spjälkö 3 kr.; nr. 2379 M. J., Rådom 3 kr.; nr. 2380 O. J., Börstig 10 kr.; nr. 2381 I. J., Hälsingborg 8 kr.; nr. 2382 S. J., Ö. Sönnarslöv 3 kr.; nr 2383 Sv. Järnvägsmissionen, Örebro 400 kr.; H. och B. H., Jönköping 10 kr.; Boråskretsen av Sv. Järnvägsmissionen 25 kr.; Uppsalakretsen av Sv. Järnvägsmissionen 150 kr.; D. R., Borås 50 kr.; nr. 2384 I. K., Djurhamn 8 kr.; nr. 2385 H. K., Dalsjöfors 5 kr.; nr. 2386 A. K., Varberg 3 kr.; nr. 2387 E. L., Stockholm 10 kr.; nr. 2388 E. L., Sundsvall 8 kr.; nr. 2389 E. L., Julita 5 kr.; nr. 2390 R. E. L., Skromberga 15 kr.; nr. 2391 A. L., Skog 6 kr.; nr. 2392 S. L., Uddevalla 6 kr.; nr. 2393 A. M., Göteborg 120 kr.; nr. 2394 A. M., Lanna bruk 25 kr.; nr. 2395 A. N., Ängelholm 10 kr.; nr. 2396 S.L.L.F:s studiecirkel gm. M. N. till Birgitta Bohlins underhåll 25 kr.; nr 2397 B. N., Wittsjö 3 kr.; nr. 2398 S. N., Strövelstorp 10 kr.; nr. 2399 J. N., Ekeby 3 kr.; nr. 2400 S. O., Ovanåker 6 kr.; nr. 2401 E. O., Göteborg 8 kr.; nr 2402 A. O., Ronneby 8 kr.; nr. 2403 B. O., Kågeröd 5 kr.; nr. 2404 G. P., Karlskrona 10 kr.; nr. 2405 N. P., Falerum till Edvin och Birgitta Bohlins underhåll 40 kr.; nr. 2406 S. R., Nässjö 10 kr.; nr. 2407 H. R., Östertälje 5 kr.; nr. 2408 »Okänd 19, Sthlm.» 50 kr.; nr. 2409 K. S., Helgevärma 8 kr.; nr. 2410 M. S., Jönköping 15 kr.; nr. 2411 A. S., Stockholm 10 kr.

(Forts.)

Ljusglimtar från Mongoliet

Prenumerationspris kr. 2:— per år.

Prenumeration sker genom Svenska Mongolmissionens expedition, Brunnsgatan 4, Stockholm.

Tel. 10 62 05. Postgironummer 51015.

Ansvarig utgivare: *Magnus Havermark.*

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1949

86137

Ljusglimtar från Mongoliet

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOLMISSIONEN

N:r 3	EXPEDITION: Brunnsgatan 4, Stockholm	Mars 1949

Framåtanda

Det är — utan överdrift sagt — mod och uthållighet, som de våra lagt i dagen under isoleringsperioden i Må Mingan. Det har varit en prövande tid, med ovana strapatser och en hel del ovana umbäranden, vartill kommit befolkningens upphetsning inför de röda krigsframstötarna, en oro och uppjagenhet, som i längden måste verka nedstämmande även på lugna sinnen, som hämtat kraft av Gud.

De våra därute ha verkligen hämtat kraft av Gud. De ha — skriver en av våra missionärer — känt det som en nåd, att de sluppit att som många andra fly bort från det verksamhetsfält, dit de känt sig kallade, en nåd, att »ett litet ljus blivit tänt på denna mörka ort», bland en försummad och sjunken befolkning, som de genom sjukvård och evangelii förkunnelse kunnat visa kärlek.

Visst var det ett vågstycke, när de gav sig långt ut i okända mongolnejder, löpande risker av skilda slag. Men det var ett trons vågstycke, och Gud har varit med dem. »Intet har fattats oss», betyga de.

Må den kärlekens nitälskan, som våra sändebud sålunda lagt i dagen, inspirera oss här hemma till offervilja. »Konungens ärende hastar.»

Besvärligheter, men många bönhörelser

Må Mingan-tiden — "en tid av nåd."

Av *missionär Gerda Ollén.*

Må Mingan i november och december 1948.

Ur brev som nyss kommit dels till släktingar, dels till missionsexpeditionen och som varit daterade 7 november, 13 i samma månad, 15 december och 26 december anföra vi följande:

Det var den 11 oktober som tre kärror i Paotow fullastades med en del av våra saker. På middagen for vi från Paotow. Vi hade varit bekymrade för att vakten vid stadsporten inte skulle släppa ut oss, då vi hört rykten om, att vägarna skulle vara osäkra för rövare eller röda (man visste inte riktigt vilketdera), men det gick som en dans. Missionärerna Dagny-Edla Bergling och Paul Eriksson följde oss till porten, delande vår glädje, att vi lyckligen kom ut.

»Knogigt men roligt».

Utom de två hyrda kärrorna, som var ganska högt lastade hade vi en egen, nyinköpt kärra och en häst, som vi i sista stund lyckats köpa för ett överkomligt pris. Fyra kineser, en murare, två snickare och en målare, hörde också till det litet ovanliga sällskap, som drog ut genom stadsporten.

Vi hoppades komma fram på fem dagar, och det lyckades vi också göra. Vi for nu en annan väg, än vi förut färdats med bil. Denna väg var bara 15 svenska mil och bra mycket bättre än den andra — och därtill mycket vacker. Kineserna, Erintjin och Gendun, och flera av oss utlänningar gick till fots så gott som hela tiden. Elsa Bengtsson satt aldrig på kärran utan gick de 15 milen, medan jag anlitade åkdonen mest av alla. Det blev en knogig resa, men ändå var det en rolig och trevlig färd. En gång låg vi på ett värdshus på samma kang som en massa andra, och tre gånger fick vi tigga om natthärbärge hos kinesfamiljer. Det påminde mig mycket om resor i gamla tider, innan vi fick

bilar. Vi njöt av den klara, höga höstluften; vi hade inte något oväder på hela tiden. Och så bars vi av den stora glädjen att få fara upp till Mongoliet och på allvar ta i besittning det lilla huset, som låg och väntade på oss. Vi kom fram en fredagskväll, och vi satte upp våra fyra sängar i ett rum, där vinden spelade in genom pappersfönstret, som hängde i trasor. Friskt var det, men förkylda blev vi inte. Det vill säga, Edvin Bohlin hade inte varit bra under resan upp och inte heller efter framkomsten. Han låg i ett av sommartälten, och kanske det inte var så bra för honom. Efter en vecka flyttade vi in i det första rum, som blev i ordning och senare i matrummet, där Elsa Bengtsson, Anna-Lisa Thorsell och jag logerade tillsammans.

»Stor oreda och uppståndelse inför krigshändelserna».

I dag är det lördagen den 13 november. Nu är arbetena så gott som avslutade, och i övermorgon ska arbetarna fara tillbaka till Paotow — och Erintjin och Sirron, vår gamle mongoltjänare, ska köra dem dit. Men det är osäkert, om de ens kan köra ända till Paotow. Under tiden vi varit häruppe, har mycket hänt. Efter Paotows erövring av de röda — det var inte långt efter sen vi lämnade staden — blev det stor oreda och uppståndelse i farmarlandet strax söder och sydost om oss. Sirron hade farit dit för att köpa upp potatis för vintern, men han lämnade potatisen och for hals över huvud tillbaks med tom kärra. Även bland mongolerna blev det stor uppståndelse. Buriatterna, som vi bodde tillsammans med i somras, gav sig i väg på flykt västerut ifrån sitt vinterläger, där de byggt sig små varma hyddor. Överallt ha vägarna varit osäkra till följd av flyende soldater. Erintjin som hade sin familj i Paotow är nog inte så litet orolig för de sina.

Här uppe vill ingen människa ha kinespengar, så vi leva på byteshandel. Vi köpa potatis och får och mjölk m. m. för kinestyg, som vi köpte upp i Paotow. För mitt lilla sommartält ha vi bytt till oss 15 kilo mongolsmör och ett par mongoliska tältfiltar (att ha på golv — vi ha ju bara jordgolv här, men vi ha strå-mattor på och det är inte farligt golvkallt).

»Vi köra jordtegel och kånka på kol.»

Efter mycket arbete ser nu det här lilla huset (det var inte så välbyggt, som vi vid första påseendet trodde!) ut att kunna

bli något så när varmt för vintern. Vi fick sannerligen inte i ordning för tidigt. Vi ha hjälpts åt allesammans med att köra jordtegel (som låg upplagt här en bit härifrån), och lerblandad jord och grus ha vi burit i hinkar. Ett förråd av kol, som vi hyrde kameler för att få upp, ha vi också burit och kånkat från en plats till en annan. Men allt detta utearbete har varit friskt och hälsosamt. Edvin Bohlin blev dock helt hastigt mycket sjuk en dag — just som hans och Birgittas rum blev färdigt. Han fick håll och hög feber. Det gick ner med hjälp av sulfapreparat, men sen fick han gulsot och svåra kräkningar. Nu är han bättre, men han är matt och har magrat mycket.

Vi ha ju ingen erfarenhet av, hur det är att bo i ett kinesbyggt hus här uppe i Mongoliet, men tack vare Erintjins hjälp, (han har instruerat arbetarna) så tror vi, att det ska gå bra att bo här i vinter. Vi ha fått ytterdörrar gjorda och dubbelfönster (ramar, över vilka vi spänt tältduk — ett tält från i somras ha vi måst offra för ändamålet). Kaminer, visserligen inte något vidare bra, men ändå skapliga, köpte vi i Paotow. Flera skorstenar har muraren gjort, men de fungera inte vidare bra. Vissa dagar röker det in ganska friskt — i dag har det varit en riktigt prövande rökdag. Det har varit mycket arbete med de där skorstensrören — ibland ha Birgitta och Edvin varit rädda för att bli kolosförgiftade, så har det rökt in. Men andra dagar är draget bra, och då ha vi det varmt och skönt.

Medan vi vänta på kärrorna med möbler etc. från Paotow, använda vi packlådor och dylikt i stället för möbler. Edvin och Birgitta ha till och med en tavla med — en vacker vitsippstavla, och aldrig har väl en tavla beundrats mer än den — den lyser faktiskt upp hela rummet!

»*Ett litet ljus i hedendomens natt.*»

Under hela tiden vi varit här har ganska många sjuka kommit — mest för salvarsanbehandling, förstås. På söndagsmötena har alltid en liten skara varit samlad. Men o, vilket mörker och vilken hedendom råder icke här! Och vilket lättsinnigt liv leves icke av både barn, unga och gamla! Man riktigt ryser vid tanken på det. Men ändå — ett litet ljus har tänts på denna mörka plats. O, vilken glädje, vilken nåd av Gud, vilket ämne för tack och lov och pris.

Det är verkligen underbart. Utifrån är det besvärligheter och svårigheter av många de slag — inifrån är det betryck och fres-

telser och mycken, mycken svaghet och bävan och även otro och mycket sådant, som ej skulle vara. Men ändå, under allt detta, i trots härav, o, vilken nåd av Gud, vilken glädje, vilken härlighet att få stå med i striden. Tänk, om vi alla fått lov att fara ner till Kina någonstädes, där vi inte kunnat få vara bland mongoler! *Det* hade varit bedrövligt! Men att få vara här, *det är nåd!*

Det här landet är så vackert! Vi ha inte haft tid att gå ut och gå än så mycket, men jag njuter av varje liten promenad. Det är ett egenartat mongolland med vida utsikter — man ser fyra små blåa sjöar från bergen här bredvid, och blånande höjder och enstaka, egendomliga bergstoppar, som skjuta upp här och var. Och en vandring inne bland bergen är en verklig njutning, tycker jag. — I dag ser det dock ut att dra ihop sig till snöstorm. Vi ha inte haft någon riktig snö än.

Tänk, att det nu är ett år sedan vi kom hit ut. Vi ha gått igenom dag för dag i minnet tillsammans allt sedan vi for från Centralstationen i Stockholm den 3:dje november 1947. *Då* hjälpte Gud igenom! Och nu hjälper han på samma förunderliga sätt! Faktum är, att *ingenting* fattas — tänk, att vi t. o. m. fick med kaffe, fast vi fick lämna så många matlådor kvar i Paotow!

»*Vi känna oss hemma bara bland mongoler.*»

De kärror, som skulle föra upp våra möbler från Paotow ha inte kommit än. Huset är så gott som utan möbler. Kärrmännen vägra köra, det är ju krigstid, och vägarna är osäkra. Men vi ha haft det nödvändigaste i matväg, och även det viktigaste i klädväg fick vi med första gången. Ni må tro, att vi varit tacksamma till Gud, att han — trots massor av hinder och svårigheter, som låg i vägen — öppnade en utväg åt oss i elfte stunden att komma i väg! Hade vi inte farit den veckan, så hade vi i stället fått lov att fara till Peking, om vi inte velat bli innestängda av de röda i Paotow. Gud har under allt handlat med oss i oändlig nåd och trosfasthet.

Som Ni vet, for Svenska Alliansmissionens missionärer ner till Peking första gången Paotow var hotat av de röda. Men för dem är det ju så olika. De ha ju sitt missionsfält i Kina och kan vara till nytta, vart de än kommer. Men vi känner oss ju inte hemma, om vi inte få vara bland mongoler. Därför såg Gud till oss i vår nöd och han lät oss få kärror som ett tydligt svar på bön, och vi for upp i stor frid, fast allt endast några dagar efteråt skulle bli förvandlat i och genom krigshändelserna.

Ytterligare ett och annat om krigsoron.

Den tid Paotow var i de rödas våld, talade mongolerna här om att fly. Men ingen visste vart de skulle ta vägen. Västerut var ju vägarna fulla av flyende soldater, som rövade flyktingar från Paotow.

En dag frågade jag vår mongollärare Gendun, om han hellre velat fly tillsammans med sitt folk än stanna här hos oss. Och han svarade, att om han haft häst kanske han försökt fly. Han tyckte det var så underligt, att vi kunde vara så lugna. Han kunde inte förstå det, sa han. Även Erintjin tyckte vi var underliga. Han såg allt så mörkt och trodde inte på, att det skulle kunna bli någon ändring till det bättre, så illa som det nu var.

Nu är det den 26 december. Den 18:de tror jag det var, som Erintjin och Sirron kom tillbaka efter en resa till Paotow — men endast med något litet på kärran — den stackars hästen är gammal och trött, och de hade nästan fått dra den med sig hit. Vi få nu laga tältstolarna, som gått jämmerligen sönder, och så går det bra ändå utan möbler.

Huvudsaken var att Erintjin hade med sig den glada nyheten, att de röda nu efter 39 dagar hade lämnat Paotow och att regeringstrupper tågat in i stan igen. Erintjin hade bott utanför stan en vecka (det väntades allmänt då, att de röda skulle dra sig tillbaka) och sedan när de gett sig av, hade han vågat sig in och träffat sin familj, och det var stor glädje och fröjd. Han träffade också Dagny-Edla Bergling, som varit ensam svenska därborta under de rödas tid. Hon hade haft många besök och blivit utexaminerad av de röda, och hon var nog ganska uppskrämd och tagen, fast intet ont hade vederfarits henne. Hon hade inte haft pengar, men hade levat på billig kinesmat. Hon tycktes ha den uppfattningen, att alla svenskar i norra Kina (och för resten alla utlänningar där) skulle evakueras. Hon skickade ett brev med Erintjin till oss, där hon uppmanade oss att fara till Paotow fortast möjligt och sedan österut till Tientsin med flyg. Vi fick också veta, att Alliansmissionens folk jämte barnhemsbarnen flyttat från Peking till Tientsin, där de nu uppehålla sig.

Vi ha ju svårt häruppe att få någon riktig uppfattning om, hurudant läget är i norra Kina. Vi ha det ju så lugnt och gott här, och vårt hopp har ju varit att åtminstone kunna vara här i vinter. Vi ha mat för några månader framåt. Kunde vi stanna här till våren, så skulle vi nog klara oss till dess med det vi ha. Pengar ha vi mycket litet (de nya papperspengarna ha förlorat

sitt värde, och man får ingenting för dem). Men om vi måste ner, ville vi försöka fara västerut, och då går det ju åt en hel del pengar. Nu har vi tänkt, att Edvin Bohlin och Elsa Bengtsson, om vi kan få hyra några kameler, skulle fara till Paotow och försöka telegrafera till olika håll, så att vi kunde få lite klarhet om ställningen i norra Kina. När de sen kommer tillbaka, skall Gud säkert visa oss vad vi ha att göra.

Jul firas i stor frid.

Ja, under allt detta ha vi firat jul — under glädje och frid och stor tacksamhet till Gud! Vi ha haft en rik och lycklig jul, vi ha känt Gud så nära. Vi försökte göra det lite julfint, var och en i sitt rum. Edvin gjorde t. o. m. en fin liten julgran. Och julmaten var en stor succé. Vi ha haft skinka och sylta och korv och mycket annat, som smakat utomordentligt! På julaftonen var våra fyra mongoler inne hos oss på kaffe, och vi hade julgranen tänd och läste och sjöng många julsånger och hade så festligt.

Gud sände i november till oss en chahar-mongol, som också heter Sirron, och som är en alldeles ovanligt bra kock och skicklig i allt möjligt. Vi hade bett Gud så mycket om en kock, och precis som köket blivit färdigt kom denne man och frågade efter arbete! Ja, Guds nåd denna tid har varit så förunderligt stor, att vi inte nog kan tacka för allt. På julottan hade vi också så högtidligt med tända ljus och kaffe och julpredikan av Erintjin för våra mongoler. På natten till julaftonen kom den första ordentliga snön. Det blev så bländande vackert ute, det mest strålande jullandskap och julväder som man skulle kunna önska. Inte är det underligt, att vi tycker, att Gud är förunderligt full av nåd, som ger oss så många fröjdeämnen! (T. o. m. kaffegrädde ha vi fått — två gummor ha just till jul kommit med mjölk till oss). Några fattiga ha också kommit, och vi kunde dela med av vår julglädje åt dem — det hör ju julen till på ett särskilt sätt.

Folket ännu ängsliga för den nya läran.

Med undantag för några köldknäppar ha vi haft ett ovanligt milt väder ända tills för några dagar sen. Det lär ska vara en mycket kall trakt denna — det ligger så högt. Och det brukar

vara mycket snö vid denna tid, påstå mongolerna. Men vi är så tacksamma till Gud, för att vi ha fått ha så bra väder.

Folket här tycks intaga en avvaktande ställning gent emot oss. Det har varit en hel del salvarsanpatienter hela tiden. Under strängaste vintern kommer det väl att bli ett uppehåll. Men annars ser det ut, som om de hade förtroende för vår medicin. Men de tycks vara vidskepligt rädda för läran och talet om Gud. De skrattar lite i smyg åt det och dra sig undan. Det verkar, som om de undrar mycket, varför vi kommit och vad vi egentligen är för sorts människor. Men allt detta få de väl så småningom klarhet i, vad det lider, bara vi få stanna här.

— Det är inte ofta som ordentliga äktenskap ingås i dessa trakter. Man lever om varandra, och följden blir, att nästan alla människor äro sjuka. Vi ha haft flickor här, bara barn, som varit alldeles förstörda av den vanliga sjukdomen.

Nu bara de varmaste hälsningar till alla vänner.

Eder

G—a O—n.

Anders Marthinsson upptar nytt arbetsfält

Stor verksamhet redan i gång

Lanchow 16 jan. 1949.

Sedan vi kom hit, har jag varit i selen var dag. Brittiska och Utländska Bibelsällskapet skall öppna nytt bibelhus här i nordvästra Kina, och vi håller på att ordna lokaler.

Här är allt lugnt. Det blir ett stort distrikt jag fått. Det omspänner de väldiga områdena Kansu, Ningsia, Tjinghai och Sinkiang. Jag får bil, så jag kommer att fara omkring en hel del. Vi trivs bra i den här stora kinesstaden, bättre än vi väntade. Det finns en massa missionärer här uppe i nordväst; bara Kina Inlandsmissionen har ett 70-tal här. Lanchow som ju är Kansuprovinsens huvudstad och belägen ganska nära Tibetgränsen och nära stora

mongolområden, är en centralplats här i nordväst och har reguljär flygförbindelse med plan, som gå flere gånger i veckan.

Synd, att vi inte kom hit redan i fjol, men det var nog någon mening med det också. I går mötte jag vår vän mongolhövdingen i Abogai och en annan mongol, som berättade, att ett 50-tal mongoler flugit hit från östra Kina. Dem skall jag sammanträffa med om några dagar.

På C. I. M. har jag en expeditionslokal, ett rum, där jag säljer böcker och arbetar. Redan har jag sedan 1:sta december sålt 250 helbiblar och 400 exemplar av Nya Testamentet samt 20.000—30.000 bibeldelar. Det är nära på mer än i Kalkan. Gud vare lov, det fattas inte arbete. Jag har emellertid haft lite hjärtbesvär, kanske beroende på, att den här platsen ligger högt — minst lika högt som Hatt in Sum. Men bara vi få allt i ordning, så reder sig nog det där med hjärtbesväret också. Vi hoppas få en affärslokal och en lägenhet i Kina Inlandsmissionens kyrkoegendom som ligger mycket centralt. Om allt här uppe förblir oberört av kriget, vilket man knappast vågar hoppas, så finns fina möjligheter till mongol-tibetan-mission. Kokonortrakten, där mongoler ha sin hemvist, lär vara ett bra missionsområde. Om och när de våra komma hit från Må Mingan, skall jag hjälpa dem upp dit. Jag vill göra vad jag kan för dem. Den 1—15 februari är det stor fest vid mongolernas heliga plats Gombong. Det är en ordentlig dagsresa med bil till staden Sining i närheten av vilken stad den ryktbara tempelplatsen är belägen. Jag planerar att resa dit. Kommer de våra hit och de orka resa upp, kanske de följa med.

Att leva här är som i Kalgan. Men Kalgan är stängt, och Peking och Tientsin ha en svår tid. Men det är underligt. Allt är här som i gamla tider, och man hör ingenting av de röda. Det är fint väder här med mycken sol. Järnvaror och allt som skall fraktas blir ju dyrt, men annars kan man få nästan allt man vill — till och med hårvatten med svensk etikett. Inte illa.

Är det inte underligt, att det är för 20 år sedan i år som jag kom till Svenska Mongolmissionen och först träffade min vän Joel Eriksson? Och nu är hans Paul här hos oss, och våra två barn, Evert och Ann-Marie, är så kära i honom. Vi är så glada att ha Paul här. Han är så snäll, och här studerar han både kinesiska och mongoliska.

Hälsningar i mängd från oss alla.

Anders Marthinsson.

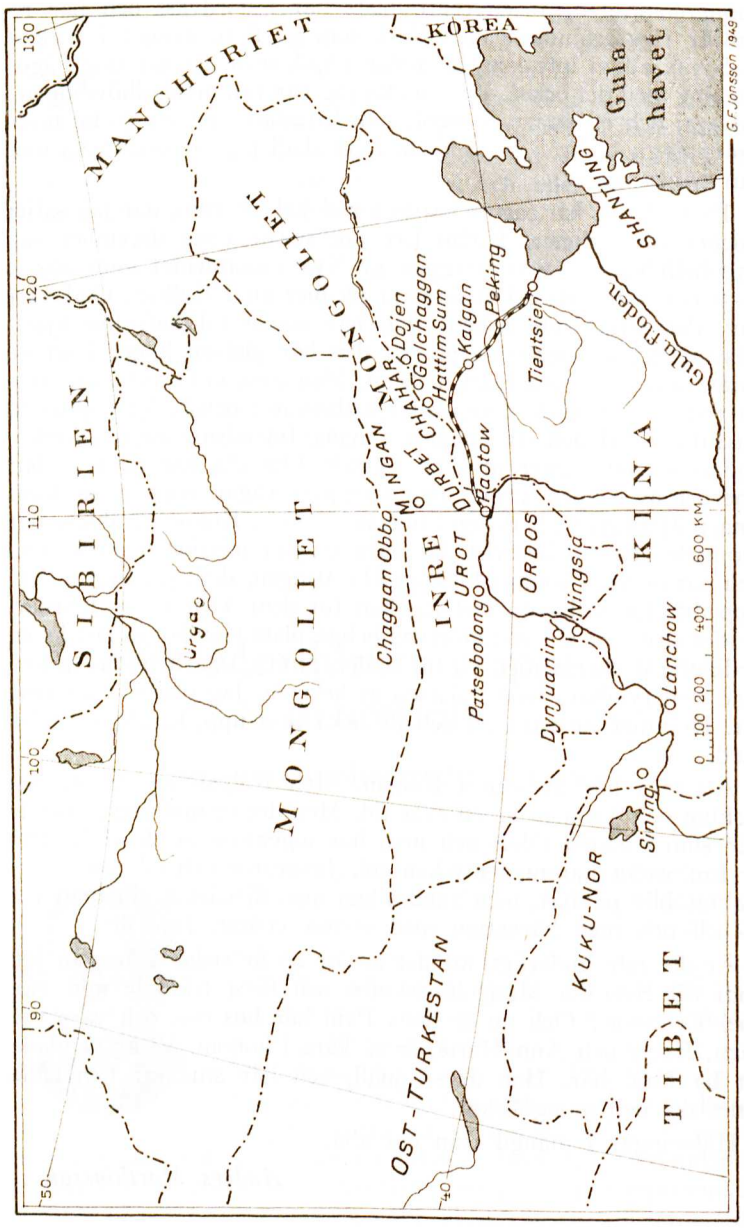

Kartskiss över Mongoliet.

Till kartskissen

För att ge en överblick av vårt missionsfält såväl i det gamla *Chaharlandet* med våra tre huvudstationer *Hatt in Sum, Golchaggan* och *Dojen,* som det nuvarande i Minganprovinsen införa vi i detta nummer en kartskiss över Mongoliet. Som bekant var vårt gamla fält beläget i östra Mongoliet. De tre stationerna synas där utprickade på kartan. Chaharområdet har till största delen behärskats av kommunisterna ända sedan japanernas välde bröt samman. Något regelbundet missionsarbete har våra missionärer därför under senare år inte kunnat upptaga på detta fält.

Det nuvarande fältet i *Mingan* ligger omkring 50 svenska mil väster om förstnämnda missionsstationer. Som synes på kartan ligger Minganprovinsen norr om *Gula floden,* där våra missionärer är bosatta på en plats, som heter *Chaggan Obbo* omkring 15 à 20 mil norr om staden *Paotow* vid Gula floden. *Kon miao,* den plats, där våra missionärer förra sommaren hade en tillfällig tältstation, var belägen nära Gula floden mellan Paotow och *Patsebolong* 5 à 6 svenska mil från sistnämnda plats.

Av de senaste underrättelserna från våra missionärer i Mingan framgår, att de av krigshändelserna kan bli tvingade att än en gång byta arbetsfält.

En trakt, som varit nämnd i samband med eventuell förflyttning är *Kuku nor* (Blå sjön) som ligger ett 30-tal svenska mil väster om *Lanchow,* huvudstaden i *Kansuprovinsen.* I detta område, dels runt sjön med samma namn och även längre västerut bor en ganska stor mongolstam, de s. k. »det»-mongolerna som hör till »ölet»-folket. Dessa mongoler och deras land är genom en smal landremsa, som sträcker sig ända till Turkestan och som befolkas av huvudsakligen kineser, skild från egentliga Mongoliet. Även i de områden, som befolkas av kineser bo dock särskilt i bergstrakterna flera smärre stammar av mongoliskt ursprung. De kallas av kineserna »toren». Deras språk skiljer sig åtskilligt från det officiella mongoliska språket. Har kanske Gud bland dessa mongolfolk nya uppgifter för vår mission? Att taga upp ett nytt missionsfält är ju både krävande och högst ansvarsfullt. Genom krigshändelserna kan ju våra missionärer tvingas att hastigt och helt på egen hand fatta beslut om omflyttningar. De behöva därför i dessa orostider på ett särskilt sätt vara ihågkomna i våra förböner. Låt oss bedja Gud om ledning, då det gäller det nya steg de nu stå inför.

Missionärerna byta vistelseort?

Ändrade planer

Såsom framgår av brev från missionär Gerda Ollén hade tre av de våra, Elsa Bengtsson, Edvin Bohlin och Erintjin Dortji, vid nyårstid per kamel tagit sig ned till Paotow för att undersöka läget särskilt i fråga om krigsriskerna. Oroande underrättelser hade ingått dels från Svenska Missionens i Kina missionär Dagny Edla Bergling, som i brev uppmanat de våra att snarast möjligt söka resa ned till kusten, dels från Erintjin, som var uppskrämd över de rödas framgångar i norra Kina.

Telegrafledes ha de två till Paotow nedsända missionärerna lyckats komma i kontakt med missionärerna Marthinsson och Paul Eriksson i Lanchow, och de ha för dem meddelat, att de våra i Må Mingan sakna pengar — de papperssedlar de hade med upp ha fallit oerhört i värde — och att de nu undra, om de ska stanna där de äro till våren eller om man från Lanchow kan ordna med biltransport omedelbart, så att alla de våra skulle samlas på samma skyddade plats som Paul Erikssons och Marthinssons och sålunda där tillbringa vintermånaderna.

Den sistnämnda utvägen synes man nu enat sig om. Lanchow är ju en lugn ort, och där kan ju Gerda Ollén samman med Anders Marthinsson arbeta på uppgiften att få den nu snart färdiga revideringen av Nya Testamentet befordrad till trycket. De nyutkomnas språkstudier kan ju också bedrivas i Lanchow, då läraren Gendun kommer att medfölja dit.

I brev till sin gamle vän Joel Eriksson har nu missionär Marthinsson meddelat, att han vill göra allt för att ordna den förestående omflyttningen och installera de våra på den nya platsen. Han skriver bl. a. från Lanchow den 16 jan.:

»Just nu ha vi fått höra, att vår vän Effe Hill, anställd i Amerikanska nödhjälpen och för närvarande stationerad i Ningsia (halvvägs mellan Paotow och Lanchow) nu kommer hit ett tag för att skaffa bensin etc. Sedan ska han fara till Paotow för utdelning av mediciner till mongolerna. Kanske nu Edra missionärer få följa med honom tillbaka hit.

Eljest är det gott om bra lastbilar här, som kan transportera de våra hit. All trafik uppehålles här med lastbilar. Jag tror, att allt ska gå bra. Paul Eriksson följer med. Gerda Ollén

kan få en plats inne i bilen, och den blir täckt. Paul ska få ett bra pass och varma kläder med päls.

Då de våra kommer hit, ska vi hjälpa dem så gott vi kan. Vi ha sänt en del pengar till dem i Paotow. Och vi ska se till, att de som kommer få rum i Kina Inlandsmissionens hus. Det blir en färd på 120 svenska mil. För de behövliga utgifterna finns pengar tillgängliga, ty Paul Eriksson ha fått upp en hel del från Shanghai.»

*

Så långt detta brev från vår nu som alltid tjänstvillige och uppoffrande vän. I brev, daterat Lanchow den 25 januari, har missionär Paul Eriksson bekräftat, att Effe Hill vid besök i Lanchow lovat att vid sin förestående resa till Paotow göra en avstickare till Må Mingan och då ta med våra missionärer därstädes ned till Lanchow. Resan som företas i stor lastbil, skulle ta sin början den 27 januari.

När detta skrives, har emellertid ingen bekräftelse ingått på, att missionärerna i Må Mingan avrest till Lanchow.

Om så skett, bör det uppmärksammas, att detta *icke* betecknar ett avsteg från våra missionärers segt fasthållna plan att hålla sig i kontakt med mongolområdena vid Kinas nordgräns. Hade de däremot följt råden att resa österut och hamnat exempelvis i Peking, skulle de — mänskligt att döma — avstängt sig från varje utsikt att bedriva mongolmission på mongoliskt område. Lanchow ligger — om man räknar med biltransport — ej synnerligen långt från stora mongolområden, och det är tydligen detta förhållande, som bestämt de våra för att biträda denna plan, vartill ju kommer, att denna stad är belägen på ett tryggat område och ej innebär isolering av samma slag som i Må Mingan.

Förmodligen räknar man med, att arbetet på Må Minganstationen skall på nytt upptas senare då lugnare förhållanden inträtt. Detta arbete, som det kostat så mycken möda och uppoffringar att börja, vill man säkerligen ej för alltid överge annat än i nödfall.

*

Sedan ovanstående skrivits, når oss ett nytt brev, daterat 30 jan., och avsänt av Anders Marthinsson. Här meddelas att Paul Eriksson avrest i bil från Lanchow till Ningshia i tanke att fortsätta till Paotow och därifrån till Må Mingan. Huruvida planen kunnat genomföras var för brevskrivaren vid nämnda tidpunkt obekant.

Meddelanden

Från Paotow har brev av den 25 jan. anlänt till föräldrahemmet från missionär Paul Eriksson, som berättar om de förestående resplanerna till och från Må Mingan och tillägger:

»I dag förmäles det här, att striderna mellan de röda och nationalisterna avstannat efter hela fronten, sedan Chiang Kai Chek abdikerat. Det vore skönt, om det åter kunde bli en tid av fred i detta arma, söndertrasade Kina.

Över ett år är det nu sen jag kom ut hit. Det har varit en glädje för mig att få gå in i gärningen. Mycket har jag upplevat, men mest dock Jesu trofasthet och Guds kärlek. Ja. Gud är god, och prisat vare hans namn, att han förde vår älskade far hem och hjälpt i den svåra hjärtattacken. Han skall alltfort hjälpa. Varmt tack för alla edra förböner.»

*

Mer än en undrar nog i dessa dagar om det under nu rådande förhållanden är möjligt att ostört driva mission i de kinesisk-mongoliska gränstrakterna. Att det dock *är* möjligt, framgår av ett brev från missionär Arne Nordmark, skrivet från en liten stad, Hwangyuan, väster om Lanchow, där vår missionär Paul Eriksson är bosatt. Denne mongolmissionär berättar, att han kommit i kontakt med en hel del mongoler, däribland ett par, som med stor glädje anammat evangelium och i tron på Frälsaren dragit åstad för att söka vinna andra mongoler för den Frälsare, de lärt sig älska.

Brevet slutar:

»Här i distriktet finns tre tusen mongolhem enligt statistik, och man beräknar i medeltal fem medlemmar i varje familj. Om det stämmer så skulle det finnas femton tusen mongoler. Detta är myndigheternas statistik över folket. Då är ändå inte området Tsaidam, längre västerut, medräknat. I sanning ett stort arbetsfält. Dessutom finns det ett stort antal tibetaner. Var finnas arbetare för denna myckna skörd? Dörrarna stå vidöppna åt alla håll. Så ytterst få ha hört evangelium ens en enda gång. Du, som har Guds kallelse, kom över och hjälp oss! Och du, som av Herren blivit välsignad med möjligheter att offra för Guds verk, bistå oss, på det att så många som möjligt må få höra Livets ord, innan natten kommer!»

En vädjan väl värd att tagas till hjärtat. En av de mongoler, som — såsom ovan berättats — nyss vunnits för Kristus på denna ort, brukar ofta säga: »Det är just evangelium om Jesus som mongolerna behöver; varför har Ni dröjt så länge, innan Ni kom? Hur ska vi arma varelser kunna veta något om Jesus, om ingen undervisar oss?» — En patetisk fråga. Men vad svara vi som kalla oss mongolvänner?

*

Våra missionärer är i stort behov av en bil. Saknaden av motorfordon har för dem varit särskilt kännbar sista tiden, och helt säkert kommer en bil att bli ett aktuellt behov i fortsättningen. Svårigheterna att anskaffa ett lämpligt fordon torde för närvarande vara stora men kanske dock ej oöverkomliga. Ett fordon som våra missionärer anse särskilt lämpligt är en jeep med överbyggnad, en s. k. herrgårdsvagn med möjlighet att ha en släpvagn till. Låt oss tänka på denna sak och bedja för den och även göra vad vi kunna för att få den förverkligad.

En gåva offrad för en bil åt missionärerna kan även den bli till rik välsignelse för Guds verk i Mongoliet. Säkert kunna vi här tillämpa Jesu ord: »Herren behöver den.» (Luk. 19:31). Gåvor som avses för denna sak sändas till den vanliga adressen: Svenska Mongolmissionen, Brunnsgatan 4, Stockholm, postgiro 510 15. Det bör å blanketten anges, att de avse en missionsbil.

*

Med glädje och tacksamhet kunna vi meddela, att vi hittills i år kan räkna med närmare tusen nya prenumeranter på Ljusglimtar från Mongoliet. Ett ganska stort antal av våra förutvarande prenumeranter ha emellertid ännu ej förnyat sin prenumeration. Vi räkna med att det är glömska eller något tillfälligt förhinder, som vållat dröjsmålet. I hopp om att alla våra gamla prenumeranter önska tidningen även i år, utsända vi till alla 1948 års prenumeranter även nr 3 av årets tidning. Vi ha tidigare låtit ett inbetalningskort medfölja som bilaga till nr 3. Som postverket ej medger tilldelning av blanketter för mer än ett inbetalningskort per år, ha vi emellertid måst indraga detta kort. *Vi ville därför rikta en maning till våra vänner, som ännu ej förnyat prenumerationen, att inte vänta på något nytt inbetalningskort utan om det kort, som följde med nr 12 förra året förkommit, använda en vanlig postgiroblankett, som finnes på varje postanstalt.* Postgironumret är 510 15. Vi motse tacksamt förnyad prenumeration fortast möjligt.

*

I likhet med föregående år kommer Svenska Mongolmissionens syföreningar i Stockholm att anordna försäljning i vår. Försäljningen hålles den 3 maj å Hushållsskolan Margareta, Drottninggat. 69. Missionsvänner från skilda platser brukar insända gåvor till denna försäljning, och vi hoppas, att så kommer att ske även i år. Vi ville därför redan nu påminna om försäljningen och på samma gång bedja de vänner, som tänka på att till försäljningen sända en gåva att göra detta i god tid. Gåvan kan sändas till Svenska Mongolmissionens expedition, Brunnsgatan 4, Stockholm.

*

Weekend-samlingar för missionärskandidater anordnas i Stockholm 19—20 mars och Jönköping 9—10 april. Framstående krafter medverka. All för yttre mission särskilt intresserad ungdom inbjudas. Aktuella missionsfrågor dryftas. Anmälan om deltagande skickas för Stockholm till Stig Arvefjord, Missionsskolan, Lidingö, för Jönköping till Sigvard Adolfsson, Evangeliska Skolan, Kortebo.

Influtna missionsgåvor.

Januari månad 1948	*Januari månad 1949*
27.823: 31	10.411: 67

Redovisning

DECEMBER MÅNAD 1948.

Nr. 2412 M. S., Malmö 10 kr; nr. 2413 L. S., Frövi 10 kr; nr. 2414 M. S., Södertälje 5 kr; nr. 2415 J. W., Simlångsdalen 10 kr; nr. 2416 K. W., Hälsingborg 18 kr; nr. 2417 S. Ö., Uppsala 5 kr; H. G. Stockholm 5 kr; F. B. Stockholm till Edvin & Birgitta Bohlins underhåll 10 kr; Testamentsmedel efter avlidna fru Bell Fries 2000 kr.+ränta 2: 78; nr. 2418 P. E. P., Malung 5 kr.; nr. 2419 G. E., Skövde 6 kr.; nr. 2420 N. A., Lunds brunn 50 kr.; nr. 2421 A. A., Gullestorp 3 kr.; nr. 2422 A. A., Ljusfors 5 kr.; nr. 2423 E. A., Ljusfors 5 kr.; nr. 2424 A. A., Risinge 3 kr.; nr. 2425 T. A., Norrköping 1 kr.; nr. 2426 I. A., Stockholm 10 kr.; nr. 2427 A. A., Hudiksvall 3 kr.; nr. 2428 H. A., Steninge 10 kr.; nr. 2429 E. B., Stockholm 10 kr.; nr. 2430 S. A., Bankeryd 20 kr.; nr. 2431 F. B., Kåge 5 kr.; nr. 2432 E. B., Östersund 3 kr.; nr. 2433 M. B.,

Umeå till G. Ollén och Elsa Bengtsson 20 kr.; nr. 2434 E. D., Hökerum 50 kr.; nr. 2435 K. D., Växiö 10 kr.; nr. 2436 A. D., Strängnäs 3 kr.; nr. 2437 M. E., Västanfors 3 kr.; nr. 2438 S. F., Kållandsö 8 kr.; nr. 2439 F. F., Göteborg 10 kr.; nr. 2440 H. G., Stockholm 5 kr.; nr. 2441 E. G., Holmsund 8 kr.; nr. 2442 J. H., Göteborg 1 kr.; nr 2443 R. H., Göteborg 25 kr.; nr. 2444 I. I., Vansbro 25 kr.; nr. 2445 I. I., Torhamn 3 kr.; nr. 2446 G. J., Smål. Taberg 3 kr.; nr. 2447 I. J., Flugeby 8 kr.; nr. 2448 A. J., Stockholm 10 kr.; nr. 2449 K. J., Södervidinge 3 kr.; nr. 2450 J. J., Örebro 5 kr.; nr. 2451 T. J., Jonstorp 10 kr.; nr. 2452 A. K., Hjortkvarn 5 kr.; nr. 2453 E. K., Falköping 3 kr.; nr 2454 A. K., Billeberga 5 kr.; nr. 2455 Å. K. L., Malung 3 kr.; nr. 2456 M. L., Floby 20 kr.; nr. 2457 G. L., Umeå 8 kr.; nr. 2458 J. L., Varola 10 kr.; nr. 2459 S. L., Stockholm 8 kr.; nr. 2460 A. L., Skövde 8 kr.; nr. 2461 J. L., Abborrsträsk 10 kr.; nr. 2462 N. L., Stockholm 8 kr.; nr. 2463 E. L., Söderköping 5 kr.; nr. 2464 H. L., Lund 3 kr.; nr. 2465 E. M., Stockholm 15 kr.; nr. 2466 C. M., Norberg 5 kr.; nr. 2467 H. M., Mjöhult 5 kr.; nr. 2468 T. M., Båstad 3 kr.; nr. 2469 E. N., Göteborg 3 kr.; nr. 2470 J. H. N., Tärnsjö 10 kr.; nr. 2471 H N., Karlskoga 5 kr.; nr. 2472 E. N., Malmö 10 kr.; nr. 2473 A. N., Torsby 5 kr.; nr. 2474 A. N., Granö 5 kr.; nr. 2475 G. N., Hillsand 3 kr.; nr. 2476 N. S. N., Trolleholm 10 kr.; nr. 2477 M. O., Höganäs 2 kr.; Onämnd 2 kr.; nr. 2478 B. O., Huskvarna 8 kr.; nr. 2479 J. A. P., Tärnaby 10 kr.; nr. 2480 P. J. P., Grythyttan 10 kr.; nr. 2481 M. P., Jonstorp 10 kr.; nr. 2482 E. R., Bredaryd 8 kr.; nr. 2483 A. S., Backe 6 kr.; nr. 2484 A. E. S., Asmundtorp 3 kr.; nr. 2485 J. T., Almby 3 kr.; nr. 2486 S. U., Öckerö 5 kr.; nr. 2487 E. V., Finspong 10 kr.; nr. 2488 M. W., Hällestad 10 kr.; nr. 2489 V. W., Askersund 8 kr.; nr. 2490 M. L. W., Stockholm 10 kr.; nr. 2491 K. W., Forshaga 8 kr.; nr. 2492 H. W., St. Blåsjön 1 kr.; nr. 2493 S. W., Säffle 3 kr.; nr. 2494 E. Y., Skellefteå 3 kr.; nr. 2495 S. Z., Vejbystrand 5 kr.; nr. 2496 P. Å., Kåge 10 kr.; nr. 2497 A. E., Jämjöslätt 190 kr.; nr. 2498 J. A., Göteborg 40 kr.; nr. 2499 E. A., Fritsla 20 kr.; nr. 2500 A. A., Stora Tuna 15 kr.; nr. 2501 A. och N. A., Trollenäs 3 kr.; nr. 2502 G. A., Vårgårda 21 kr.; nr. 2503 M. B., Stockholm 8 kr.; nr. 2504 A. B., Skelleftem 8 kr.; nr. 2505 S. B., Knislinge 10 kr.; nr. 2506 O. B., Bromma 10 kr.; nr. 2507 I. B., Stockholm 10 kr.; nr. 2508 E. B., Hedemora 10 kr.; nr. 2509 J. B., Bor 3 kr.; nr. 2510 T. C., Bromma 3 kr.; nr. 2511 E. E., Kumla 10 kr.; nr. 2512 A. E., Borensberg 3 kr.; nr. 2513 C. E., Jönköping 10 kr.; nr. 2514 S. F., Kristianstad 3 kr.; nr. 2515 E. G., Gällstad 25 kr.; nr. 2516 E. G., Mariestad 20 kr.; nr. 2517 K. H., Malmö 8 kr.; nr. 2518 A. H., Eksjö 3 kr.; nr. 2519 Hedvigsborgs söndagsskola gm. H. B., 45: 24; nr. 2520 H. och E. J., Jönköping 100 kr.; nr. 2521 E. J., Mönsterås 5 kr.; nr. 2522 H. J., Jönåker 5 kr.; nr. 2523 H. J., Åby 8 kr.; nr. 2524 H. J., Ängelholm 10 kr.; nr. 2525 A. K., Malmö 50 kr.; nr. 2526 T. K., Burträsk 5 kr.; nr. 2527 E. K., Smål. Taberg 8 kr.; nr. 2528 H. K., Sollentuna 3 kr.; nr. 2529 A. L., Ockelbo 100 kr.; nr. 2530 I. L., Göteborg 30 kr.; nr. 2531 E. L., Stockholm 3 kr.; nr. 2534 J. M., Barrebacken 5 kr.; nr. 2535 A. M., Uppsala 10 kr.; nr. 2536 F. M., Målaskog 8 kr.; nr. 2537 B. N., Karlstad 3 kr.; nr. 2538 A. N., Trelleborg 20 kr.; nr. 2539 I. N., Asarum 18 kr.; nr. 2540 R. N., Brötjemark 3 kr.; nr. 2541 E. N., Jönköping 5 kr.; nr. 2542 E. N., Klippan 25 kr.; nr. 2543 E. O., Göteborg 5 kr.; nr. 2544 H. O., Mjöhult 10 kr.; nr. 2545 E. O., Genvalla 3 kr.

Nr 2546 B. P., V. L., E. L., Föllinge 10 kr; nr 2547 S. P., Grevie 8 kr; nr 2548 Gottröra missions syförening gn. E. P. 50 kr; nr 2549 A. P.,